

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 5/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., Maďarská republika, zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Z., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom „*Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresného súdu Veľký Krtíš*“ v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/190/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. septembra 2008 doručená opakovaná sťažnosť T. B., Maďarská republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Z., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom „*Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresného súdu Veľký Krtíš*“ (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/190/04.

Sťažovateľ vo svojej opakovanej sťažnosti uviedol:

„*Ústavný súd uznesením zo dňa 9. 2. 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 19/6-9 moju sťažnosť vo veci porušovania mojich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky odmietol podľa ust. § 25 ods. 2 Zákona o Ústavnom súde. Podobne odmietol aj moju opakovanú sťažnosť zo dňa 9. 3. 2007 uznesením zo dňa 21. 6. 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 156/07-25 a to z dôvodov, s ktorými sa pri všetkej úcte k Ústavnému súdu stotožniť nedá. Za poľutovania hodné treba považovať tú skutočnosť, že Ústavný súd sa vôbec nevysporiadal so zákonnou úpravou obsiahnutou v občianskom súdnom poriadku a to konkrétne v ust. § 176 ods. 3, 4, ktorý priamo ukladá povinnosť súdom, v akej lehote majú vo veciach starostlivosti o maloletých rozhodovať. Keďže podľa môjho názoru závery Ústavného súdu v skutočnosti podporujú nečinnosť, resp. zbytočné prietahy v konaní pred konajúcim Okresným súdom vo Veľkom Krtíši, v dôsledku ktorých je mi naďalej znemožňované stretávať sa s mojou maloletou dcérou, som nútený podať opakovane ďalšiu ústavnú sťažnosť na postup súdu, ktorý nie je v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ako aj medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Týmto postupom sa v skutočnosti marí aj právoplatné a vykonateľné rozhodnutie tohto Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 2. 2008 pod sp. zn. 12 CoP/31/2007, s ktorým som ja de facto súhlasil len z toho dôvodu, aby zdravá výchova mojej dcéry nebola narušená a aby prechod do mojej opatery bol plynulý. Z uvádzaných dôvodov som nútený obracať sa na kompetentné orgány, vrátane polície a konajúci Okresný súd vo Veľkom Krtíši, pričom tieto moje pokusy o nápravu sú bezvýsledné. Zbytočné prietahy tak, ako som vyššie uviedol vyvolali ďalšie konania pred týmto súdom týkajúce sa mojej maloletej dcéry, ktoré sú vedené pod sp. zn. 6P 51/08-32, ako aj na konanie vedené pod sp. zn. 6P 70/2008 a 7P 175/2007, v ktorých súd tiež nekoná bez zbytočných prietahov, resp. nekoná vôbec.*

Do pozornosti súdu dávam tú skutočnosť, že moja vlastná dcéra ma pričinením konajúceho súdu pomaly nebude poznať, pretože priebeh konaní trvá už 5 rokov, pričom pri takomto postupe ich ukončenie vidím v nedohľadne a s ohľadom na môj vek je možné, že sa tohto ukončenia ani nedočkám.“

Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 000 Sk Sk. Túto sumu finančného zadost'učinenia odôvodnil stavom právnej neistoty, v ktorom sa nachádza v dôsledku priet'ahov spôsobených okresným súdom.

Sťažovateľ v sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky - Okresný súd vo Veľkom Krtíši v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/190/04 porušil právo T. B., M., aby sa jeho vec ako zákonného zástupcu jeho maloletej dcéry B. B. G. – B. prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručených v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. T. B. priznala primerané finančné zadost'učinenie v sume 1.000.000.- Sk, ktoré je povinný Okresný súd vo Veľkom Krtíši vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu k rukám T. B., Maďarská republika.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (napr. I. ÚS 22/02, III. ÚS 187/06, III. ÚS 121/07).

Z vyžiadaného spisu ústavný súd zistil, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 8P/190/04 bolo právoplatne skončené. Rozsudok okresného súdu č. k. 8P/190/04-513 zo 7. mája 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 12CoP/31/2007 z 21. februára 2008 nadobudol právoplatnosť 3. apríla 2008. Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 19. septembra 2008, teda po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie sťažnosti. Preskúmaním sťažnosti sťažovateľa a spisu okresného súdu sp. zn. 8P/190/04 dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je podaná oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na to, že predmetné súdne konanie sa právoplatne skončilo 3. apríla 2008, ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (23. septembra 2008), ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05, III. ÚS 215/06). Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno odpustiť, ústavný súd už po predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) bol nútený sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Pre odmietnutie sťažnosti ústavný súd už nerozhodoval o ďalších návrhoch uplatnených v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2009